



30-09-2018

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

“অব্যক্ত মহাবাক্য”

ৰিভাইজ্: 20-01-1984 মধুবন

“মহাদানী হোৱা, বৰদানী হোৱা”

আজি বাপদাদাই সকলো সন্তানৰে পৱিত্ৰতাৰ পাৰ্চনেলিটি (ব্যক্তিত্ব) আৰু সৰ্ব প্ৰাপ্তি স্বৰূপৰ ৰ'য়েল্টি (আভিজাত্য), আত্মিক স্মৃতি-স্বৰূপৰ ৰিয়েল্টি (বাস্তৱিকতা) চাই আছেহঁক। সকলো সন্তানকে পৱিত্ৰতাৰ ব্যক্তিত্বৰে চিকমিকাই থকা লাইটৰ মুকুটধাৰী ৰূপত চাই আছে। এফালে সৰ্বপ্ৰাপ্তি স্বৰূপ সন্তানসকলৰ সংগঠন চাই আছে, আনফালে বিশ্বৰ অপ্ৰাপ্ত আত্মাসকল যিয়ে সদায় অল্পকালৰ প্ৰাপ্তি হোৱা সত্ত্বেও প্ৰাপ্তিস্বৰূপ নহয়, সন্তুষ্ট নহয়। সদায় কিবা নহয় কিবা পোৱাৰ ইচ্ছা জাগি থাকে। সদায় “এইটো লাগে, সেইটো লাগে” বুলি চিৎকাৰ কৰি আছে। দৌৰা-দৌৰি কৰি আছে। তৃষ্ণাতুৰ হৈ ইফালে-সিফালে শৰীৰেৰে, মনেৰে, ধনেৰে, জনেৰে অলপ কিবা প্ৰাপ্ত হওঁক সেই ইচ্ছাৰে দিগভ্ৰান্ত হৈ ঘূৰি আছে। বিশেষ তিনিটা কথাৰ প্ৰতি ইচ্ছা ৰাখি অনেক প্ৰকাৰৰ প্ৰয়াস কৰি আছে। **প্ৰথমতে** শৰীৰক লাগে শক্তি, পিছত ধন, পদবী, বুদ্ধি আৰু **দ্বিতীয়তে** - ভক্তি লাগে। কেই মিনিটমান সাঁচা অন্তৰেৰে ভক্তি কৰিব পৰা হ'লে, এনেকুৱা ভক্তিৰ ইচ্ছাও ভক্ত আত্মাসকলে ৰাখে। **তৃতীয়তে** - অনেক আত্মাই দ্বাপৰৰ পৰা দুখ আৰু বিননিৰ দুনিয়া দেখি-দেখি দুখ আৰু অশান্তিৰ কাৰণে অল্পকালৰ প্ৰাপ্তিক মৰীচিকাৰ দৰে বুলি বুজি দুখৰ দুনিয়াৰ পৰা, এই বিকাৰী দুখৰ বন্ধনৰ পৰা মুক্তি বিচাৰে। ভক্তই ভক্তি বিচাৰে আৰু অন্য কোনোবাই শক্তি বিচাৰে, কোনোবাই মুক্তি বিচাৰে। এনেকুৱা অসন্তুষ্ট আত্মাসকলক সুখ আৰু শান্তিৰ, পৱিত্ৰতাৰ, জ্ঞানৰ অঞ্জলি দিওঁতা বা প্ৰাপ্তি কৰাওতা সন্তুষ্ট মণিসকল কোন? তোমালোক হোৱানে? দয়াশীল পিতাৰ সন্তান যেনেকৈ পিতাৰ দয়া ওপজে যে দাতাৰ সন্তান আৰু অল্পকালৰ প্ৰাপ্তিৰ বাবে “লাগে-লাগে-লাগে” বুলি চিৎকাৰ কৰি আছে। তেনেদৰে তোমালোক মাষ্টাৰ দাতা প্ৰাপ্তি স্বৰূপ সন্তানসকলৰ বিশ্বৰ আত্মাসকলৰ প্ৰতি দয়া ওপজে, উদ্দীপনা জাগেনে যে আমাৰ ভ্ৰাতাসকলে অল্পকালৰ ইচ্ছাৰ বাবে কিমান দিগভ্ৰান্ত হৈ ঘূৰি আছে তেওঁলোকক সহায় কৰো? দাতাৰ সন্তানসকলে নিজৰ ভ্ৰাতাসকলৰ ওপৰত দয়া আৰু কৰুণাৰ দৃষ্টি দিয়া। মহাদানী আৰু বৰদানী হোৱা। চিকমিকাই থকা সন্তুষ্ট মণি হৈ সকলোকে সন্তোষ দিয়া। আজিকালি সন্তোষী মাঁক বহুত আহ্বান কৰে কিয়নো য'ত সন্তুষ্টতা আছে ত'ত অপ্ৰাপ্তিৰ অভাৱ হয়।

সন্তুষ্টতাৰ আধাৰত স্থূল ধনৰ ক্ষেত্ৰতো সম্পন্নতাৰ অনুভৱ কৰে। সন্তুষ্টজনক ধন দুটকা দিলেও সেয়া দুই লাখৰ সমান। কৌটিপতি হ'লেও যদি সন্তুষ্টতা নাথাকে তেন্তে কোটি, কৌটি নহয়, ইচ্ছাৰ ভিক্ষাৰী। ইচ্ছা অৰ্থাৎ চিন্তা। ইচ্ছাই কেতিয়াও ভাল হ'বলৈ নিদিয়ৈ কিয়নো বিনাশী ইচ্ছা পূৰ্ণ হোৱাৰ লগে লগে ই অনেক ইচ্ছাৰ জন্ম দিয়ে সেইবাবে ইচ্ছাৰ চক্ৰবেহুত মকৰাৰ জালত আবদ্ধ হোৱাৰ দৰে আবদ্ধ হৈ যায়। মুক্ত হ'ব বিচাৰিলেও মুক্ত হ'ব নোৱাৰে, সেইবাবে এনে জালত আবদ্ধ নিজৰ ভ্ৰাতাসকলক বিনাশী ইচ্ছা মাত্ৰম অবিদ্যা (ইচ্ছাৰ বিষয়ে অজ্ঞ) কৰি তোলা। চিন্তিত অৰ্থাৎ নিজৰ মৰ্যাদাৰ পৰা আতৰত। আমি সকলো ঈশ্বৰীয় সন্তান, দাতাৰ সন্তান, সৰ্ব প্ৰাপ্তি আমাৰ জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ। এই মৰ্যাদাৰ পৰা আতৰি অহাৰ বাবেই চিন্তিত হৈ আছে। এনেকুৱা আত্মাসকলক নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ মৰ্যাদাৰ বিষয়ে গুনোৱা। বুজি পাইছা কৰিব লাগে?

সকলো ডবল বিদেশী সন্তানসকল নিজৰ নিজৰ স্থানলৈ গৈ আছা নহয় জানো। গৈ কি কৰিবা? মহাদানী-বৰদানী হৈ সকলো আত্মাক সুখ-শান্তিৰ প্ৰাপ্তিৰ দ্বাৰা জোলোঙা ভৰপূৰ কৰি দিবা। এয়াই সংকল্প লৈ গৈ আছা নহয়নে। বাপদাদাই সন্তানসকলৰ সাহস আৰু স্নেহ দেখি সন্তানসকলক সদায় স্নেহৰ প্ৰতিদানত পদমণ্ডণ স্নেহ দিয়ে। দূৰ দেশবাসী

পৰিচয় আৰু প্ৰাপ্তিৰে সমীপৰ হৈ গ'ল আৰু দেশবাসী পৰিচয় আৰু প্ৰাপ্তিৰ পৰা দূৰৈত থাকি গ'ল, সেইবাবে সদায় ডবল বিদেশী সন্তানসকল প্ৰাপ্তি স্বৰূপৰ দৃঢ়তা আৰু সন্তুষ্টতাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে আগবাঢ়ি গৈ থাকা। ভাগ্য বিধাতা, সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ দাতা সদায় তোমালোকৰ লগত আছে। ভাল বাৰু!

এনেকুৱা দয়াশীল পিতাৰ দয়াশীল সন্তানসকলক, সকলোকে সন্তুষ্টতাৰ খাজনাৰে সম্পন্ন কৰি তোলোতা সন্তুষ্ট মণি সন্তানসকলক, সদায় প্ৰাপ্তি স্বৰূপ হৈ সকলোকে প্ৰাপ্তি কৰোৱাৰ শুভ-ভাৱনাত থাকোতা শুভ-চিন্তক সন্তানসকলক, সকলোকে বিনাশী ইচ্ছাৰ পৰা ইচ্ছা মাত্ৰম অবিদ্যা কৰি তোলোতা, সৰ্ব সমৰ্থ সন্তানসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বিদেশী সকলক দেখি বাপদাদাই ক'লে:-

এই গ্ৰুপৰ (দলৰ) যাকেই কোৱা হয় যে ইয়াতে বহি যোৱা, তেন্তে সদাপ্ৰস্তুত হোৱানে? কাৰোবাৰ পিছত কোনো বন্ধনতো নাই? এনেকুৱাও হ'ব, যেতিয়া সময় আহিব সকলোৰে টিকট বাতিল কৰি ইয়াত বহাই দিয়া হ'ব। এনেকুৱা সময়ত কোনেও সা-সুবিধাও নিবিচাৰিব। সকলোৰে মনত আছে - যেতিয়া ব্ৰহ্মা বাবা অব্যক্ত হৈছিল তেতিয়া সেই চাৰিটা দিন কেনেদৰে পাৰ কৰিছিল? ঘৰ জানো যথেষ্ট ডাঙৰ আছিল? খাবলৈ কিবা ৰান্ধিছিল জানো? তেন্তে সেই চাৰিদিন কেনেকৈ পাৰ হৈছিল! বিনাশৰ দিনো এনেকৈয়ে পাৰ হৈ যাব। সেই সময়ত স্নেহত বিলীন হৈ নাছিল জানো। এনেকৈয়ে স্নেহত বিলীন হৈ থকা স্থিতিতেই সমাপ্তি হ'ব। পিছত ইয়াৰ পাহাৰত থাকিয়েই তপস্যা কৰিবা। তৃতীয় নেত্ৰৰে বিনাশৰ সকলো দৃশ্য দেখিবা। এনেকৈ নিচিন্ত হোৱা নহয়। ঘৰ, পৰিয়াল, কাম একোৰেই চিন্তা নাই। সদায় নিচিন্ত, কি হ'ব এইটো প্ৰশ্ন নাই। যি হ'ব ভাল হ'ব। ইয়াকে কোৱা হয় নিচিন্ত। সেৱাকেন্দ্ৰৰ ঘৰ স্মৃতিলৈ আহে, বেংকৰ জমা ধন স্মৃতিলৈ আহে... একোৱে যাতে স্মৃতিলৈ নাহে কিয়নো তোমালোকৰ সাঁচা ধন আছে নহয়। ঘৰতে লগোৱা হৈছে বা বেংকতে ৰখা আছে। কিন্তু তোমালোকেতো পদমণ্ডণৰ হিচাপত পাবা। তোমালোকেতো ইনশ্ব'ৰ (বীমা) কৰি লৈছা। মাটি, মাটি হৈ যাব আৰু তোমালোকৰ অধিকাৰ তোমালোকে পদমণ্ডণৰ হিচাপত পাই যাবা আৰু কি লাগে। সাঁচা ধন কেতিয়াও নষ্ট হ'ব নোৱাৰে। বুজিলা! এনেকৈ সদায় নিচিন্ত হৈ থাকা। নাজানো আগলৈ সেৱাকেন্দ্ৰৰ কি হ'ব? ঘৰৰ কি হ'ব? এইটো প্ৰশ্ন নাই। সফল হৈয়েই আছে। সফল হ'ব নে নহয়, এইটো প্ৰশ্ন নাই। প্ৰথমতেই উইল (ইচ্ছাপত্ৰ) কৰি দিছা নহয়। যেনেকৈ কোনোৱে উইল কৰি নাযায় জানো, প্ৰথমৰে পৰাই নিচিন্ত হৈ থাকে। গতিকে তোমালোক সকলোৱে নিজৰ প্ৰতিটো শ্বাস, সংকল্প, চেকেণ্ড, সম্পত্তি, শৰীৰ সকলো উইল কৰি দিছা নহয় জানো। উইল কৰা বস্তু কেতিয়াও নিজৰ প্ৰতি ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰে। শ্ৰীমত অবিহনে এটা চেকেণ্ড বা এটা পইচাও ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰে। পৰমাত্মাৰ সকলো হৈ গ'ল তেন্তে আত্মাসকলে নিজৰ প্ৰতি বা আত্মাসকলৰ প্ৰতি ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰে। নিৰ্দেশনা অনুসৰি কৰিব পাৰে। নহ'লে তোমালোকক চম্ভালিবৰ বাবে ন্যস্ত কৰা সম্পত্তিৰ প্ৰতি তোমালোকে প্ৰতাৰণা কৰা হৈ যাব। অলপো ধন যদি নিৰ্দেশ অবিহনে ক'ৰবাত ব্যৱহাৰ কৰা, তেন্তে সেই ধনে তোমালোককো সেই ফালে টানি ল'ব। ধনে মনক টানি ল'ব। আৰু মনে শৰীৰক টানি ল'ব আৰু চিন্তিত কৰি তুলিব। তেন্তে উইল কৰি দিলা নহয়। নিৰ্দেশনা অনুসৰি কৰিলে কোনো পাপ নহয়। কোনো বোজা নহয়। তাৰ বাবে মুক্ত হোৱা। নিৰ্দেশনাটো বুজি পোৱা নহয় জানো। সকলো নিৰ্দেশনা পাইছা। সেয়া স্পষ্ট হয় নহয় জানো! কেতিয়াবা মূৰ্ছিততো নোহোৱা? এইটো কাৰ্যত এইটো কৰো নে নকৰো, এনেকৈ মূৰ্ছিত নোহোৱাতো? যেতিয়াই মূৰ্ছিত হ'বলগীয়া হয় তেতিয়া নিমিত্তৰ দ্বাৰা পৰীক্ষা কৰোৱা নতুবা যদি স্ব-স্থিতি শক্তিশালী হয় তেন্তে অমৃতবেলাৰ টাচিং

সদায় যথার্থ হ'ব। অমৃতবেলা মনৰ ভাৱ মিক্স (মিশ্ৰিত) কৰি নবহিবা যদি প্লেইন (সৰল) বুদ্ধিৰ হৈ বহা তেতিয়া টাচিং যথার্থ হ'ব।

বহুত সন্তানে যেতিয়া কোনো সমস্যা আহে তেতিয়া নিজৰেই মনৰ ভাৱেৰে ভৰপূৰ হৈ বহে। এইটোৱেই কৰা উচিত, এইটোৱেই হোৱা উচিত, মোৰ বিচাৰত এয়াই ঠিক হয়.... তেতিয়া টাচিঙো যথার্থ নহয়। নিজৰ মনৰ সংকল্পই প্ৰত্যুত্তৰত (respond) আহে সেয়েহে ক'ৰবাত নহয় ক'ৰবাত সফল নহয়। তেতিয়া মূৰ্ছিত হৈ পৰে যে অমৃতবেলাতো এয়াই নিৰ্দেশনা পাইছিলো আকৌ নাজানো এনেকুৱা কয় হ'ল, সফলতা কয় নাপালো! কিন্তু মনৰ ভাৱ যি মিহলি কৰিলা, সেই ভাৱেই ফল পোৱা যায়। মনমতৰ ফল কি পোৱা যাব? মূৰ্ছিত নহ'ব জানো! ইয়াকে কোৱা হয় নিজৰ মনৰ সংকল্পকো উইল কৰা। মোৰ সংকল্পই এনেকৈ কয় কিন্তু বাবাই কি কয়। অচ্ছ।

শিক্ষকৰ প্ৰতি:- শিক্ষক সকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ বিশেষ স্নেহ আছে কিয়নো সমান হয়। পিতাও শিক্ষক আৰু তোমালোক মাষ্টৰ শিক্ষক। এনেয়েও সমানসকল স্নেহী হয়। বহুত ভাল উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে সেৱাত আগবাঢ়ি গৈ আছা। সকলো চক্ৰৱৰ্তী হোৱা। পৰিক্ৰমা লগাই অনেক আত্মাৰ সম্বন্ধত আহিলা, অনেক আত্মাক সমীপত অনাৰ কাৰ্য কৰি আছা। বাপদাদা সুখী হৈছে। এনেকুৱা নালাগে জানো যে বাপদাদা আমাৰ ওপৰত সুখী হৈছে, নে এনেকৈ ভাবা যে এতিয়াও কিছু কৰিব লাগিব। সুখী হৈছে, আৰু সুখী কৰিব লাগিব। ভালকৈ পৰিশ্ৰম কৰিব লাগে, পৰিশ্ৰম প্ৰেমেৰে কৰা সেয়েহে পৰিশ্ৰম যেন নালাগে। বাপদাদাই সেৱাধাৰী সন্তানসকলক সদায় শিৰৰ মুকুট বুলি কয়। শিৰৰ মুকুট হোৱা। বাপদাদাই সন্তানসকলৰ উৎসাহ-উদ্দীপনা দেখি আৰু আগলৈ উৎসাহ-উদ্দীপনা বঢ়োৱাত সহযোগ দিয়ে। সন্তানসকলৰ এখোজ আৰু পদম (multimillion) খোজ পিতাৰ। য'ত সাহস আছে তাত উল্লাসৰ প্ৰাপ্তি স্বতঃ হয়। সাহস থাকিলে পিতাৰো সহায় আছে, সেয়েহে নিচিন্ত বাদশ্বাহ হোৱা, সেৱা কৰি যোৱা। সফলতা পাই থাকিবা। অচ্ছ।

আবু সন্মিলনলৈ অহা অতিথিসকলৰ সৈতে সাক্ষাৎ (13-02-84)

1- (ডা. জেমচ জ'নাহ, এচিচটেষ্ট চেফ্ৰেটেৰী জেনেৰেল, ইউনাইটেট নেশ্বনচ)

বাপদাদাই সন্তানসকলৰ অন্তৰৰ সংকল্প সদায় সহযোগ দি পূৰ্ণ কৰি থাকিব। তোমালোকৰ যি সংকল্প সেই সংকল্পক সাৰ্বভৌম অনাৰ যোগ্য স্থানত আহি উপস্থিত হৈছাহঁক। এনেকৈ ভাবনে যে এই সকলো মোক সংকল্পক পূৰা কৰাৰ সংগী হয়। সদায় শান্তিৰ অনুভৱ স্মৃতিৰে কৰি থাকিবা। বহুত মিঠা সুখময় শান্তিৰ অনুভূতি হৈ থাকিব। শান্তিপ্ৰিয় পৰিয়ালত আহি উপস্থিত হৈছা সেয়েহে সেৱাৰ নিমিত্ত হ'লা। সেৱাৰ নিমিত্ত হোৱাৰ প্ৰতিদান হিচাপে যেতিয়াই পিতাক স্মৰণ কৰিবা সহজ সফলতাৰ অনুভৱ কৰি থাকিবা। নিজকে সদায় "মই শান্তিস্বৰূপ আত্মা হওঁ, শান্তিৰ সাগৰৰ সন্তান হওঁ। শান্তি প্ৰিয় আত্মা হওঁ" এইটো স্মৃতিত থাকিবা আৰু সেইটো অনুভৱৰ দ্বাৰা যিয়ে সম্পৰ্কত আহে তেওঁলোকক বাৰ্তাবাহক হৈ বাৰ্তা দি থাকিবা। এইটো অলৌকিক পেছাই (occupation) সদায় শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম আৰু শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰ দ্বাৰা শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তি কৰাই থাকিব। বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যৎ দুয়োটাই শ্ৰেষ্ঠ হ'ব। শান্তিৰ অনুভৱ কৰোঁতা যোগ্য আত্মা হোৱা। সদায় শান্তিৰ সাগৰত সাঁতুৰি থাকিবা।

যেতিয়াই কোনো কাৰ্যত কঠিনতা আহে তেতিয়া শান্তিৰ ফৰিস্তাসকলৰ লগত নিজৰ সম্পৰ্ক ৰাখিবা তেতিয়া কঠিনতা সহজ হৈ যাব। বুজিলা। তথাপিও বহুত ভাগ্যৱান হোৱা। এই ভাগ্য বিধাতাৰ ধৰণীত উপস্থিত হওঁতা কৌটিৰ ভিতৰত কেইজনমান, সেই কেইজনমানৰ ভিতৰতো কোনোবাহে হয়। ভাগ্যৱানতো হৈয়ে গ'লা এতিয়া পদমাপদম ভাগ্যৱান নিশ্চয় হ'ব লাগিব। এয়াই লক্ষ্য নহয় জানো! নিশ্চয় হ'বা কেৱল শান্তিৰ ফৰিস্তাসকলৰ সান্নিধ্যত থাকিবা। বিশেষ

আত্মাসকল, বিশেষ ভূমিকা পালন কৰা আত্মাসকল ইয়াত আহি উপস্থিত হয়। তোমালোকৰ আগলৈও বিশেষ ভূমিকা আছে যিটো আগলৈ জানি থাকিবা। এই কাৰ্যটো সফল হৈয়েই আছে। কেৱল যিসকলৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাগ্য গঢ়িবলগীয়া আছে তেওঁলোকৰ ভাগ্য গঢ়িবৰ বাবে এয়া সেৱাৰ সাধন। এয়াতো হৈয়েই আছে, এয়া অনেকবাৰ হৈছে। তোমালোকৰ সংকল্প বহুত ভাল। আৰু যিসকল তোমালোকৰ সংগী আছে, যিসকল ইয়ালৈ আহি গৈছে, স্নেহী হয়, সহযোগী হয়। তেওঁলোক সকলোকে বিশেষ স্নেহ পুষ্পৰ সৈতে বাপদাদাৰ স্মৰণ সহিত মৰম দিবা।

2- মেডাম আনোৱাৰ সাদাতৰ সৈতে অব্যক্ত বাপদাদাৰ সাক্ষাৎ - ইজিপ্তৰ বাবে সংবাদ

নিজৰ দেশলৈ গৈ ধনৰ মিতব্যয়ীতাৰ বিধি শিকাবা। মনৰ সুখেৰে ধনৰ অনুভূতি হয়। আৰু ধনৰ মিতব্যয়ীতাই হ'ল মনৰ সুখৰ আধাৰ। এনেকৈ ধনৰ মিতব্যয়ীতা আৰু মনৰ সুখৰ সাধনৰ বিষয়ে শুনাবা তেতিয়া তেওঁলোকে তোমালোকক ধন আৰু মনৰ সুখ দিওতা সুখৰ ফৰিস্তা ৰূপত অনুভৱ কৰিব। গতিকে এতিয়া ইয়াৰ পৰা শান্তি আৰু সুখৰ ফৰিস্তা হৈ যাবা। এই শান্তি কুণ্ডৰ অবিনাশী বৰদান সদায় লগত ৰাখিবা। যেতিয়াই কোনো কথা সন্মুখলৈ আহে তেতিয়া "মোৰ বাবা" বুলি ক'লে সেই কথা সহজ হৈ যাব। সদায় উঠিয়েই প্ৰথমে পিতাৰ সৈতে মিঠা-মিঠা বাৰ্তালাপ কৰিবা আৰু দিনতো মাজে মাজে নিজকে পৰীক্ষা কৰিবা যে পিতা লগত আছেনে! আৰু ৰাতি পিতাৰ সৈতেহে শুবা, অকলে নোশুবা। তেতিয়া সদায় পিতাৰ সান্নিধ্য অনুভৱ কৰি থাকিবা। সকলোকে পিতাৰ বাৰ্তা দি থাকিবা। তোমালোকে বহুত সেৱা কৰিব পাৰা কিয়নো ইচ্ছা আছে সকলোৱে সুখ পাওঁক, শান্তি পাওঁক, যি অন্তৰৰ ইচ্ছা আছে তাৰ দ্বাৰা যি কাৰ্য্য কৰা হয় তাত সফলতা পোৱাই যায়। অচ্ছা! ওঁম্ শান্তি।

***বৰদান:-** সকলো সম্বন্ধ এজন পিতাৰ সৈতে গঢ়ি মায়াক বিদায় দিওঁতা সহজযোগী হোৱা

য'ত সম্বন্ধ থাকে তাত স্মৃতি স্বতঃ সহজ হৈ যায়। সকলো সম্বন্ধীয় এজন পিতাকে কৰি লোৱা মানেই সহজযোগী হোৱা। সহজযোগী হ'লে মায়াই সহজে বিদায় লৈ লয়। যেতিয়া মায়াই বিদায় লৈ লয় তেতিয়া পিতাৰ শুভেচ্ছাই বহুত আগবঢ়াই লৈ যায়। যিয়ে প্ৰতি খোজত পৰমাত্মাৰ আশীৰ্বাদ, ব্ৰাহ্মণ পৰিয়ালৰ আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত কৰি থাকে তেওঁ সহজে উৰি থাকে।

***শ্লোগান:-** সদায় বিজী (ব্যস্ত) হৈ থাকোতা বিজনেচমেন (ব্যৱসায়ী) হোৱা তেতিয়া খোজে প্ৰতি পদমৰ উপাৰ্জন হ'ব।

!!ওঁম্ শান্তি!!
